

VINSJAN PÅ KAIA

- Fosens største teateroppsetning

VINSJAN
på kaia

TIDENES OPPSETNING

Rissa ungdomslag presenterer tidenes oppsetning: Vinsjan på kaia. Dette er etter hva vi kjenner til, tidenes største teateroppsetning som er satt opp på Fosen, (foruten utendørsspel).

21 mars 2020 braker det løs i Vanvikan samfunnshus med hele 45 aktører på scenen samtidig. Frem mot påske skal vi gi publikum en opplevelse de sent vil glemme. Totalt vil over 8000 dugnadstimer bli lagt ned.

Ungdomslagets historie spenner helt tilbake til 1895. I 2020 feirer vi 125års jubileum!

Etter initiativ fra Ole Peter Haugen ble Rissa Ungdomslag stiftet. Haugen ble også lagets formann.

Ungdomslaget holdt den første tiden til i Åsheim skole, senere flyttet laget til «Strandheim». Dans var bannlyst til 1920-tallet, da det ble stor strid om denne folkelige kulturytring skulle tillates eller ikke. I formålsparagrafen står det at det ikke var lov å danse på møtet laget holdt. Det skulle likevel vise seg at det ikke ble helt enkelt å holde dansen ute. Høstfesten 1921 «Sluttet i al gemyttelighet med en liden svingom».

De siste 30 årene har ungdomslaget satt opp over 70 forestillinger i tillegg holdt kurs, workshops, sviskeaftener og dugnader. Vi vil hele tiden fornye oss og jobbe mot å bli bedre. Hårete mål må man ha og Vinsjan på kaia er en slik oppsetning. Vi ønsker oss over 3000 besøkende for at dette skal bli en bærekraftig forestilling!

DET UMULIGE E MULIG

Med denne tittelen startet ideen med å lage musikal av D.D.E sine låter. Ideen var det Frode Haugmark som hadde. Arnulf Haga ble kontaktet for å høre om dette var en god ide. Arnulf kunne både skrive og ha regien. Arnulf er teatrets svar på Nils Arne Eggen, en meget krevende men samtidig en av de dyktigste instruktører og produsenter av teater og spel i vårt langstrakte land. D.D.E falt for ideen og ga tilgang til å bruke flere av deres over 200 sanger. D.D.E er en av Norges største og mest folkekjære band igjennom de siste 25 årene. Tittelen på stykket ble deres signaturlåt «Vinsjan på kaia». Vinsjan på kaia ble i 2014 kåret til Norges nye nasjonal-låt av Dagsavisen. Verdal Teaterlag hadde urpremiere på stykket i 2015. Forestillingen var så populær at den også ble satt opp igjen i 2016 med stor suksess. I 2019 ble forestillingen satt opp på Orkanger, også der med stor suksess. Alle forestillingene som til nå har vært satt opp har vært utsolgt!

HISTORIEN

Siste fredagskvelden i august, den 28. i 2019, kommer **Ronja Halvorsen Hunter**, 30 år tilbake til hjemstedet – et tettsted ved en tarm av Trondheimsfjorden, en liten by med lang molo, prospektkortvakkert trønder-grønt og bakom bølger gule byggåkre i treskemodus i varm augustvind. Tilbake til fortida kommer Ronja Halvorsen Hunter denne kvelden på sin 1450 Harley Davidson Road King og dobbeltparkerer foran Midt-Norges kuleste pub; "Vinsjan På Kaia" med importert bardisk fra Knoxville, Tennessee, og antikvarisk vinsj med tappekran!

Hun har ikke vært "hjemme" på 8 år. Hun dro i tårer og hat og kommer tilbake med illusjoner og drømte drømmer – og hevtanker hun har fortrent – et slags "forsøks-comeback" som hun siden vil kalle det.

Ronja var kjærest med maskinentreprenør og trønder-rocker, **Jan Helge "Jannis" Olavsén** i fem år, fra hun var 17 til 22. Men skipåska i 2011, på vennetur i Åre kjørte Jan Helge freestyle inn i underlivet til Ronjas bestevenninne **Karoline Lykke** langfredagsnatt, mens Ronja lå utslått av afterski på Copperhill Mountain Lodge.

Sannheten kom med tåredryppende selvransakelse fra Karoline påskeaften mens Jan-Helge spydde påskelam på dassen. Ronja forlot heimbygda 2. påskedag med 19:13 toget til Trondheim Lufthavn – og fløy Norwegian ut av Jannis liv og bygdadyrets slimete tungetale og "forsvant".

Hvor hun dro visste bare hennes søster **Marilyn Halvorsen Hunter**, som Ronja visste hun kunne betro seg til. Ronja dro visstnok på backpacking i to år gjennom alskens verdensdeler og klarte utrolig nok å holde kjærligheten på en armlengdes avstand. Men en dag i Brisbane, Australia fikk hun plutselig nok. Hun hadde sett nok av verden og ville "hjem". Hun visste ikke helt hvorfor, men ville bare hjem til Norge - til Oslo

Hun fikk jobb på Statoil på Alexander Kiellands plass og begynte selvstudium for å bedre karakterene sine fra videregående. Begynte å studere sosialantropologi på Blindern, sommerjobber som guide på Bygdøy folkemuseum og fikk et intenst ønske om å bli arkeolog. I dag er hun ansatt hos Riksantikvaren.

Ronja graver og graver, og jo mer hun graver – jo mer vokser tomrommet i henne med flere og flere tanker, spørsmål og lengsler. Hun har hatt og blitt begjært av menn fra alle verdensdeler – men kjærligheten som forsvant langfredag i 2011, har hun aldri funnet tilbake til.

Nå har Ronja fått jobben som utgravingsleder for et prosjekt et sted langs E6, i hvert fall nord for Namsskogan. Hun vet hun skal kjøre gjennom gamle kjente trønder-bygder – hennes "ingenmannsland". Når hun cruiser ned fra Oppdal mot Trøndelag i augustkvelden, kjenner vinden som raser mot henne som et hinder mot hjemkomsten – og en fotoboks sørom Oppdal blinker og hun skriker i hjelmen om alle ting hun har prøvd å kjøre fra disse årene. Og at hun skal faen ikke feige ut – møte trollet - se Jan Helge igjen. Oppsøke han på hans egen banehalvdel og se om det er igjen noe av den mannen hun reiste fra som et såret dyr.

På Berkåk tar hun til venstre og er på vei ned Fylkesvei 700.

Den 29.august svinger altså Ronja Halvorsen Hunter med sin Harley Davidson 1450ccm Road King opp, foran puben, "Vinsjan på kaia", dobbeltparkerer og går inn. Det var ikke så lurt....!

TETTERE SAMMEN

I denne oppsetningen vil det være med aktører som er bosatt i ulike bygder i Indre Fosen. Vi vil gjerne fremheve de positive ringvirkningene en slik oppsetning fører med seg:

1. Vi er totalt nærmere 100 personer som er i sving for å få denne produksjonen i havn. Vi kommer fra, Rissa, Leksvik, Skaugdalen, Stadsbygd, Stjørna osv. Vi knytter vennskapsbånd på tvers av bygder og man får nye venner og bekjentskaper samt at en lærer mer om bygdene til de forskjellige som alle ligger i Indre Fosen. Med dette får vi ført bygdene i Indre Fosen tettere sammen på tvers av aldersgrupper.
2. Vi har allerede fått beskjed fra regissør Arnulf Haga om å legge oss i hardtrenoing frem mot premieren. Å stå på scenen å skulle synge og danse krever kondisjon og utholdenhet. Vi bidrar gjerne til fokus på og bedring av folkehelsa. En god latter forlenger livet sies det, men å felle en tåre i fellesskap er også forløsende for helsa.
3. Det er mange på scenen i denne oppsetningen, men det er også mange ildsjeler bak scenen. Vi sysselsetter opp til 30 personer i 8 mnd for å få denne produksjonen i havn, i tillegg kommer alle hjelpere på og under forestillinger. ALT på dugnad. Det har vist seg igjennom årenes løp at dugnadsånden i Indre Fosen virkelig lever. Handy medhjelpere, sjenerte unge som blomstrer ved å få en oppgave de mestrer under veiledning av flinke voksne og vanskeligstilte ungdommer som virkelig har fått boosta selvtillit og tro på seg selv ved å bli gitt seriøse oppgaver.
4. Flere som har dratt til Trondheim for å studere kommer «hjem» igjen for å være med å spille teater. Dette gjør at vi også tror på en større mulighet for at de kommer tilbake etter endt studietid slik at de kan bosette seg i Indre Fosen. Det viser bare at kultur skaper bolyst. Bolyst skaper verdiskapning og verdiskapning skaper en mer robust kommune!

KUNSTNERISK TEAM

Regi: Arnulf Haga

Koreografi: Anett Hjelkrem

Musikalsk ansvarlig: Knut Ola Vang

Scenografi: Erlend Haga

PRODUKSJONSTEAM

Produksjonsleder: Stian Berget

Produsent: Elisabeth Fætten Schei

Markedsføring: Line Bratseth

Kostymeansvarlige: Bjørg Grønflaten og Irene H. Tung

Hår/Sminke: Siv Skogen og Ingeborg Kaald